

Î N C H E I E R E

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valerian Pîslăraș, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar,

în cauza civilă la cererea depusă de Valerian Pîslăraș împotriva Elisavetei Maximciuc și Olga Litvinova, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” cu privire la înlăturarea obstacolelor, încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 10 noiembrie 2015 Valerian Pîslăraș a adresat cerere de chemare în judecată împotriva Elisavetei Maximciuc, Olga Litvinova, intervenienți accesorii S.R.L. „Chișinău-Gaz”, S.A. „Moldovagaz” cu privire la înlăturarea obstacolelor, încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că este vecin cu pârâtele Olga Litvinova și Elisaveta Maximciuc, foștii coproprietari ai casei de locuit din XXX.

Prin hotărârea din 16 octombrie 2012 a Judecătoriai Centru, s-a dispus încetarea proprietății comune constituite din 2/7 cotă parte din lotul de pământ cu suprafața de 239,27 m.p. și imobilul amplasat pe acesta, casa de locuit cu suprafața de 22,5 m.p. lit. A, anexa lit. A2, anexa lit. A3, garaj lit. 5, șura nr. 2, pavilion lit. VII, beciul nr. 4 din XXX ce-i aparține cu drept de proprietate lui Valerian Pîslăraș, și 5/7 cotă parte din lotul de pământ cu suprafața de 440,73 m.p. și imobilul amplasat pe acesta, inclusiv casa de locuit lit. A cu suprafața de 20,4 m.p., anexa lit. A1, anexa lit. A, garaj nr.1, WC lit.V, beci lit. III din XXX ce-i aparține cu drept de proprietate Olgăi Litvinova și Elisaveta Maximciuc.

S-a partajat proprietatea comună constituită din 2/7 cotă parte din lotul de pământ din XXX ce-i aparține cu drept de proprietate lui Valerian Pîslăraș și 5/7

cotă parte din lotul de pământ din XXX ce-i aparține Olgăi Litvinova și Elisaveta Maximciuc cu drept de proprietate, în felul următor:

S-a atribuit în natură lui Valerian Pîslăraș sectorul de teren cu suprafața de 239,27 m.p. (inclusiv suprafața construcțiilor) din XXX.

S-a atribuit în natură Olgăi Litvinova și Elisavetei Maximciuc sectorul de teren cu suprafața de 440,73 m.p. din XXX, ceea ce constituie mai puțin de cota parte ideală cu 45 m.p.

S-a încasat de la Valerian Pîslăraș în beneficiul Olgăi Litvinova și Elisavetei Maximciuc sulta bănească ce constituie echivalentul bănesc al prețului de piață a 45 m.p. de teren în mărime de 135 000 de lei.

S-a substituit acordul lui Valerian Pîslăraș în organele autoadministrării publice locale abilitate pentru obținerea autorizației de demolare și reconstrucție și certificatului de urbanism pentru demolarea și reconstrucția cotei părți de 5/7 din imobilul din XXX ce aparține Olgăi Litvinova și Elisavetei Maximciuc.

A menționat că în rezultatul executării hotărârii Judecătorei Centru, mun.Chișinău titlului executoriu nr. 2-247/12 din 16.10.2012 emis de Judecătoria Centru a fost demolată 5/7 cotă-parte din imobilul situat în XXX ce aparține Olgăi Litvinova și Elisavetei Maximciuc.

A afirmat că pârâtele în mod samavolnic, fără acordul acestuia, fără a obține autorizația necesară și planul respectiv au exercitat lucrările de permutare a gazoductului suprateran situat pe adresa XXX, construit în baza proiectului nr.I-78-141-27-ГC în anul 1979, astfel încât la moment rețeaua de gaz natural este plasată la distanța de 20 m de la peretele bunului imobil unde dânsul locuiește împreună cu familia sa.

În rezultatul permutării ilegale a gazoductului din XXX, casa de locuit și alte bunuri ale acestuia sunt supuse pericolului de producere a incendiului.

Conform răspunsului S.R.L „Chișinău-Gaz” nr.884 din 16 martie 2015 lucrările de permutare a gazoductului au fost efectuate fără participarea întreprinderii respective.

A indicat că în rezultatul demolării a 5/7 cotă-parte din casa de locuit amplasată în XXX ce-i aparține cu drept de proprietate, contrar autorizației de desființare din 31 iulie 2013, eliberată de Primăria mun.Chișinău a fost considerabil afectată 2/7 din cota parte din imobilul situat în XXX, ce-i aparține cu drept de proprietate lui Valerian Pîslăraș și anume: au apărut fisuri în tavanul în partea unde locuiește; crăpături pe pereții casei; gaură în peretele comun ce unea cotele-părți ale părților în cauză, astfel încât a fost nevoit să facă reparație în casă, fapt ce a dus la cheltuieli considerabile în sumă de 25 000 de lei, motiv pentru care consideră că i-a fost cauzat un prejudiciu material, care urmează a fi încasat din contul Olgăi Litvinova și Elisavetei Maximciuc.

A susținut că orice acțiune ilegală comisă produce celor implicați suferințe pe plan moral care justifică acordarea și a unei compensații morale în mărime de 50000 de lei.

Prin hotărârea din 26 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată declarată de Valerian Pîslăraș.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Elisaveta Maximciuc și Olga Litvinova în folosul lui Valerian Pîslăraș prejudiciul material în mărime de 17 067 de lei, cheltuielile de judecată în mărime de 2200 de lei pentru efectuarea expertizei și taxa

de stat în mărime de 150 de lei, în total suma de 19 417 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca nefondată (f.d. 22, 30-39, vol.II).

Prin decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Elisaveta Maximciuc, s-a casat parțial hotărârea din 26 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, și s-a pronunțat o nouă hotărâre în partea admiterii acțiunii, prin care s-a respins cerința formulată de Valerian Pîslaraș privind încasarea prejudiciului material (f.d. 63, 64-71, vol.II).

Pentru a decide astfel instanța de apel evaluând soluția primei instanțe prin prisma pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate a considerat că concluzia instanței de fond este una parțial neîntemeiată în partea contestată.

Colegiul civil a conchis că pretenția formulată de reclamantul Valerian Pîslaraș privind încasarea prejudiciului este nefondată, în condițiile în care nu au fost întrunite cumulativ toate componentele delictului, motiv pentru care Colegiul a calificat-o ca fiind neîntemeiată și neprobată or, contrar sarcinii pozitive de probațiune instituite de art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, la materialele cauzei nefiind anexate probe ce ar dovedi faptul cauzării prejudiciului de către Elisaveta Maximciuc și Olga Litvinova.

Instanța de apel a reținut că în privința cerințelor respective sunt aplicabile dispozițiile art. 1398 alin. (1) Cod civil, astfel încât, din considerentele enunțate, reclamantul/intimatul Valerian Pîslaraș are conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, obligația de a dovedi întrunirea elementelor constitutive ale răspunderii delictuale civile în privința pârâtelor Elisaveta Maximciuc și Olga Litvinova ce ar genera obligația de reparare a prejudiciului pretins, sarcină neîndeplinită de reclamant, deși pretinde suportarea prejudiciului în acest context, urmează de indicat că prin prisma art.1398 Cod civil reclamantul Valerian Pîslaraș nu este îndreptățit să pretindă încasarea din contul pârâtelor Elisaveta Maximciuc și Olga Litvinova a prejudiciului, deoarece în privința acestora nu se întrunesc cumulativ elementele răspunderii delictuale civile, motiv pentru care Colegiul a considerat nejustificată admiterea acțiunii în această parte, din care considerente a casat hotărârea primei instanțe parțial și a respins acțiunea în partea contestată.

La 24 iulie 2019 Valerian Pîslaraș, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău în partea respingerii cerinței de încasare a prejudiciului material, cu menținerea hotărârii din 26 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (2) lit. a), b), c) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel, și a reținut că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, inclusiv în mod eronat au interpretat legea, precum și faptul că nu au fost constatate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 27 mai

2019 (f.d. 72, vol.II), însă la dosar lipsește confirmarea recepționării deciziei de către părți.

Prin urmare recursul declarat la 24 iulie 2019 de către Valerian Pîslaraș, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 16 august 2019 în adresa intimaților a fost expediată copia recursului declarat de Valerian Pîslaraș, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valerian Pîslaraș, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valerian Pîslaraș, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Valerian Pîslaraș, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art.art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valerian Pîslaraș, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh